Dosarul nr. 2r-1981/25 (2-25116178-02-2r-15102025)
Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi, judecător Mocanu Andrei

D E C I Z I E

26 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Dimitriu Serghei
Judecătorii Gîrleanu Violeta şi Roșca Constantin

Examinând fără participarea părților, recursul declarat de G.Ţ. „Nicolaev Andrei Pavel" și Nicolaev Andrei, reprezentați de avocatul Costin-Morozan Viorica împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 22 septembrie 2025, prin care a fost admisă cererea reclamantului Mazilu Oleg, reprezentat de avocatul Baidan Liliana, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mazilu Oleg către G.Ţ. „Nicolaev Andrei", Nicolaev Maria şi Nicolaev Andrei, cu privire la încasarea solidară a sumei datoriei, dobânzii de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 13 august 2025 reclamantul Mazilu Oleg, reprezentat de avocatul Baidan Liliana s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către G.Ţ. „Nicolaev Andrei", Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei, cu privire la încasarea din contul acestora în mod solidar a sumei în mărime de 228 619, 53 lei cu titlu de datorie de bază în temeiul contractului de arendă funciară nr. 11 din 06 decembrie 2022; a dobânzii de întârziere în mărime de 30 222, 08 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu înaintarea acțiunii, reclamantul Mazilu Oleg a înaintat și cerere de asigurare a acțiunii, prin aplicarea măsurilor de asigurare prin punerea sechestrului pe toate bunurile mobile şi imobile, mijloacele bănești, în limita valorii acţiunii, ce aparțin pârâților G.Ţ. „Nicolaev Andrei Pavel", Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei, până la examinarea cauzei în fond.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurarea a acţiunii asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacelor bănești de pe conturile bancare ce aparțin pârâților, în limita valorii acţiunii este impusă de eventualele acțiuni ale pârâților îndreptate spre înstrăinarea bunurilor mobile şi/sau imobile, decontării mijloacelor bănești, astfel încât consideră că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii va crea dificultăți judecătorești sau eventual va face imposibilă executarea hotărârii ce va fi emisă pe marginea litigiului dedus judecății, or din comportamentul pârâților reiese cert intențiile de rea credință, nedorința de a îndeplini obligațiile sale contractuale.

Menționează reclamantul că, faptul dat reiese din atitudinea acestora, or reprezentantul acestuia de nenumărate ori a încercat soluționarea litigiului pe cale amiabilă, însă aceste tentative nu au dat roade. Astfel, aplicarea sechestrului pe bunurile pârâților în scopul asigurării executării hotărârii judecătorești, reprezintă o ingerință admisă de lege în exercițiul dreptului de proprietate a acestuia, prezumat până la proba contrarie în vederea realizării scopului stabilit de lege garantarea dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, şi anume, asigurarea executării eventualei hotărâri judecătorești. Or, dreptul de proprietate în sensul interpretărilor date de CEDO art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției nu este un drept absolut, limitările acestui drept fiind admise de Convenție. Pentru ca restrângerea dreptului de proprietate să fie justificată, aceasta trebuie să fie prevăzută de lege, să servească interesului general şi să fie proporțională scopului urmărit (cauza Bimer S.A. c. Moldovei nr. 15084/03 din 10.07.2007, § 52).

Afirmă asupra riscului asigurat în raport cu interesul individual al reclamantului care, asigură un just echilibru de proporționalitate între interesul general şi cel individual. Or, interesul general de asigurare de executarea hotărârii judecătorești în volum deplin la speță este proporțională şi echitabilă în raport cu interesul pârâților în calitate de proprietar de a-şi realiza în deplină măsură dreptul care ar urma să fie restricționat cu titlu de măsură asiguratorie.

Soluția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 22 septembrie 2025 a fost admisă integral cererea reclamantului Mazilu Oleg, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile, mijloacele bănești, în limita valorii acţiunii de 228 619, 43 lei, ce aparțin pârâților G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel”, Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei.

S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, cât și mijloacele bănești ale copârâților, în limita valorii acțiunii în mărime de 228 619, 43 lei.

Solicitarea recurentului.

La data de 03 octombrie 2025, G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel” și Nicolaev Andrei, reprezentați de avocatul Costin-Morozan Viorica au contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 22 septembrie 2025, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii înaintate.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, recurenții a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 22 septembrie 2025, în interiorul termenului legal prevăzut de lege, anume la data de 03 octombrie 2025 (f.d.44), or la materialele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare de către participanții la proces a actului contestat.

Argumentele părților.

În motivarea recursului recurenții au indicat că, în susținerea cererii privind asigurarea acţiunii reclamantul Mazilu Oleg na invocat nici un argument plauzibil. Or, acesta având

obligaţia pozitivă a probațiunii în instanţă nu a prezentat în sensul art. 118 alin. (l) Cod de procedură civilă probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acţiunii. Reclamantul a înaintat cerințe de aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile şi pe conturile bancare ale pârâților în limita valorii acţiunii, fără a invoca, argumenta şi justifica existenta indiciilor că, neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art. 174 Cod de procedură civilă, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, şi anume, ce ar rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc., eventuale indicii referitoare la acţiunile cu rea-credință a pârâților de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei eventuale hotărâri judiciare.

Menționează recurenții că, argumentele reclamantului precum că, din comportamentul pârâților reiese cert intențiile de rea credință, nedorința de a îndeplini obligațiile contractuale, fapt confirmat din atitudinea acestora, fără a fi prezentate în acest sens probe pertinente şi admisibile prin prisma art. 118 în coroborarea cu art. 121-122 Cod de procedură civilă, nu atestă argumentele şi indiciile enunţate. Or, toate alegațiile reclamantului sunt bazate pe presupuneri şi nu prin prezentarea unor probe concrete şi veridice. Mai cu seamă că din materialele cauzei nu se evidențiază la moment intenția pârâților de a se va eschiva de la executarea hotărârii judecătorești. Astfel, concluzionează că cerinţele enunţate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Relevă că, analizând conținutul încheierii, constată că judecătorul a dispus aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, întrucât afirmaţiile reclamantului referitoare la inacțiunile pârâtului, nu sunt vădit nefondate, deoarece reclamantul înainte de intentarea acţiunii civile a depus eforturi în vederea soluționării amiabile a litigiului respectiv, întrucât în speță, interpretarea concertată a termenului îndelungat de neexecutare a presupusei obligații, denotă reaua-credinţă şi eludarea pârâtului de la onorarea obligațiunilor, circumstanță ce creează o bănuială rezonabilă că ultimul se eschivează de la executarea presupuselor obligațiuni, având în vedere că aceste circumstanţe demonstrează că o eventuală hotărâre emisă în favoarea reclamantului ar risca să rămână neexecutată, sau cel puțin să întimpine serioase dificultăți în cadrul executării, judecătorul consideră că în speță, necesitatea protejării interesului reclamantului de a obţine executarea hotărârii într-un termen rezonabil, prevalează dreptului pârâtului de a dispune liber de toate atributele dreptului său de proprietate.

Susțin recurenții că, nu a fost probat faptul că pârâtul ar fi inițiat acțiuni de înstrăinare, ascundere sau diminuare a patrimoniului, iar reaua-credință presupusă de către instanță nu este susținută de probe directe, ci doar de interpretări subiective ale duratei neexecutării. Măsura de asigurare afectează grav dreptul de proprietate al pârâtului, fără o justificare suficientă privind necesitatea şi proporționalitatea intervenției. Dreptul reclamantului de a obţine executarea hotărârii nu poate prevala automat asupra dreptului pârâtului de a dispune de bunurile sale, în lipsa unui pericol concret. Bănuiala rezonabilă privind eschivarea pârâtului de la executare nu este susținută de fapte obiective şi anume, prin acte de înstrăinare, transferuri suspecte, refuzuri explicite. Reclamantul nu a demonstrat că pârâtul ar fi refuzat în mod expres sau ar fi obstrucționat executarea obligației. Faptul că reclamantul a încercat soluționarea amiabilă nu

implică automat că pârâtul acționează cu rea-credință, iar lipsa unui acord amiabil poate fi rezultatul unor divergențe legitime de interpretare juridică, nu neapărat o intenție de fraudă. Instanţa nu a demonstrat că există un risc real ca hotărârea să nu fie executată, ci doar a presupus dificultăți viitoare. Măsurile de asigurare nu trebuie să fie preventive în mod excesiv, ci să răspundă unui pericol concret şi actual.

Consideră că, argumentele aduse de către instanţă, nu pot constitui temei de instituire a măsurilor asigurătorii, aşa cum aceste alegații sunt bazate pe presupuneri şi nu la baza acţiunii concrete şi veridic probate.

Aprecierea instanţei de recurs.

Analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul întemeiat şi pasibil de admitere, cu casarea încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze *integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.*

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de recurs reține următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

În speță se constată că, la data de 13 august 2025 reclamantul Mazilu Oleg, reprezentat de avocatul Baidan Liliana s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către G.Ţ. „Nicolaev Andrei”, Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei, cu privire la încasarea din contul acestora în mod solidar a sumei în mărime de 228 619, 53 lei cu titlu de datorie de bază în temeiul contractului de arendă funciară nr. 11 din 06 decembrie 2022; a dobânzii de întârziere în mărime de 30 222, 08 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu înaintarea acțiunii reclamantul Mazilu Oleg a înaintat și cerere de asigurare a acțiunii, prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin punerea sechestrului pe toate bunurile mobile şi imobile, mijloacele bănești, în limita valorii acţiunii, ce aparțin pârâților G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel”, Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei, până la examinarea cauzei în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 22 septembrie 2025 a fost admisă integral cererea reclamantului Mazilu Oleg, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile, mijloacele bănești, în

limita valorii acţiunii de 228 619, 43 lei, ce aparțin pârâților G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel”, Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei.

S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, cât și mijloacele bănești ale pârâților, în limita valorii acțiunii în mărime de 228 619, 43 lei.

La data de 03 octombrie 2025, G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel” și Nicolaev Andrei, reprezentați de avocatul Costin-Morozan Viorica au contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 22 septembrie 2025, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii înaintate.

Judecătorul primei instanțe a constatat că, deoarece reclamantul înainte de intentarea acţiunii civile a depus eforturi în vederea soluționării amiabile a litigiului respectiv, denotă reaua-credință și eludarea acestuia de la onorarea obligațiunilor, circumstanță ce creează o bănuială rezonabilă că ultimul se eschivează de la executarea presupuselor obligațiuni, având în vedere că aceste circumstanțe demonstrează că o eventuală hotărâre emisă în favoarea reclamantului ar risca să rămână neexecutată, sau cel puțin să întâmpine serioase dificultăți în cadrul executării, necesitatea protejării interesului reclamantului de a obține executarea hotărârii într-un termen rezonabil, prevalează dreptului pârâtului de a dispune liber de toate atributele dreptului său de proprietate.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanțe în raport cu argumentele formulate în cererea de recurs şi materialul probator anexat, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că, soluția instanţei de fond este neîntemeiată în partea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii pe mijloacele bănești ale pârâților, în coraport cu normele de drept aplicabile, raportate la situația de fapt și obiectul cererii din speță.

În conformitate cu art. 174 din Codul de procedură civilă:

(1) La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, *în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti*.

În conformitate cu art. 175 din Codul de procedură civilă:

(1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

(2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participantelor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii *care să corespundă scopurilor specificate la art.174*. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acţiunii.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe de admitere integrală a cererii reclamantului privind aplicarea măsurii de asigurarea a acțiunii, anume ce ține de aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare, or asigurarea acțiunii este un instrument important care după natura sa contribuie la protejarea drepturilor participanților la proces şi în aşa sens asigură eficiența justiției, urmărind astfel scopul de a asigura executarea actului judecătoresc pronunțat, precum şi să contribuie la

păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată.

La caz, se constată că, drept fundament faptic al acțiunii s-a invocat că la data de 06 decembrie 2022, Mazilu OIeg în calitate de arendator și G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel" în calitate de arendaș au încheiat contractul de arendă funciară, a cărui neexecutare este invocată.

Instanța de recurs apreciază ca fiind pertinent argumentul recurenților precum că, reclamantul a înaintat cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii fără a invoca careva probe pertinente și fără a invoca, argumenta sau justifica existența indiciilor precum că, neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în partea ce ține de sechestrarea mijloacelor financiare, *în condițiile în care la aplicarea măsurii de asigurare trebuie să se asigure un echilibru între interesele părților în proces.*

Or, potrivit materialelor cauzei, se constată că aplicarea măsurilor asiguratorii de către instanța de fond ar putea duce la blocarea activității gospodăriei țărănești, deoarece la momentul actual G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel" este parte a 3 contracte de credit cu instituția bancară OTP Bank S.A, inclusiv contractul nr. BL91633317100 din 14.03.2022, contractul nr. 202505AGR07100/551/1/CEB din 02.06.2025 şi contractul nr. 202505AGR07100/551/1/FIDA, fapt ce se confirmă prin confirmarea nr. CIF6-77732025 din 29.12.2025 (f.d.60). Graficul de rambursare este fix, iar rata pentru contractul nr. BL91633317100 din 14.03.2022 urma să fie achitată la 14.12.2025, rata pentru contractul nr. 202505AGR07100/551/1/CEB din 02.06.2025 urma să fie achitată la 30.11.2025 şi rata pentru contractul nr. 202505A G R 07100/551/1 /F1DA urma să fie achitată la 30.11.2025.

Totodată, la dosar au fost anexate și probe ce țin de activitatea agricolă specifică a părții pârâte (f. d. 61-71).

În acest sens, instanța de recurs va reține argumentele recurenților precum că, măsura de asigurare poate afecta dreptul de proprietate a acestora, în partea ce ține de aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare, aspect justificat prin probele prezentate.

Ab inițio, instanța de recurs constată că, însăși obiectul acțiunii, care este încasarea datoriilor, faptul că sumele revendicate sunt litigioase, pornind de la existența nominală a unor acte juridice dintre părțile în proces (contractul de arendă funciară); cerința din cadrul obiectului acțiunii - argumente care justifică aplicarea unei măsuri de asigurare, or prin însăși esența litigiului și argumentele invocate, poate fi plauzibilă o eventuală înstrăinare a bunurilor de părțile pârâte, fiind justificat un eventual periculum in mora pornind și de la suma revendicată.

Însă, Colegiul civil admite argumentele recurenților, că aplicarea sechestrului pe sumele de bani de pe conturile pârâților este disproporționată în raport cu scopul urmărit și cu argumentele ce țin de starea financiară a întreprinderii, care a prezentat un probatoriu pertinent și concludent, ce justifică parțial argumentele invocate, creând prin prisma opticii unui observator independent, concluzia unui eventual pericol pentru activitatea acestora, în situația în care nu ar avea acces la o parte din sursele sale financiare. Prin urmare, este pasibilă casării încheierea recurată, în partea aplicării sechestrului pe sursele financiare din conturile pârâților G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel", Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei.

În partea în care recursul se referă la bunurile mobile și imobile pe care s-a aplicat sechestru, partea pârâtă nu a invocat careva argumente care ar fi într-o legătură tangențială cu starea financiară, și anume nu s-a invocat și motivat în ce mod ar împieta sechestrul aplicat pe

bunuri asupra activității pârâților, pe de altă parte, această măsură provizorie fiind justificată prin argumentele enunțate mai sus.

În consecință, Colegiul civil concluzionează necesitatea admiterii recursului înaintat, cu casarea parțială a încheierii, soluționând prin decizie problema respectivă, anume urmând a fi respinsă cererea de asigurare a acțiunii aplicării sechestrului pe mijloacele financiare din conturile bancare deținute de către G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel”, Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei, cu menținerea încheierii primei instanțe în partea aplicării sechestrului pe bunurile mobile și imobile ale pârâților.

În conformitate cu art. 427 lit. c) şi 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel” și Nicolaev Andrei, reprezentați de avocatul Costin-Morozan Viorica.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 22 septembrie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mazilu Oleg către G.Ț. „Nicolaev Andrei”, Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei, cu privire la încasarea solidară a sumei datoriei, dobânzii de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată, prin care a fost admisă cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în partea aplicării sechestrului pe mijloacele financiare din conturile bancare deținute cu drept de proprietate de către pârâții G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel” IDNO 1023600056544, Nicolaev Maria IDNP *****, a.n. ***** și Nicolaev Andrei IDNP *****, a.n. *****, şi se soluționează problema în fond prin decizie.

Se respinge cererea de asigurare a acțiunii formulată de Mazilu Oleg, în partea în care se referă la aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare ale pârâților G.Ț. „Nicolaev Andrei Pavel”, Nicolaev Maria și Nicolaev Andrei, ca fiind neîntemeiată.

În rest, se menține încheierea primei instanțe.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Dimitriu Serghei

Judecătorii Gîrleanu Violeta

Roșca Constantin